

3.Bf.264/2022/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. április 13. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2023. április 20. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. május 4. napján kelt 8.B.516/2019/118. számú ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti azzal, hogy a jogszabályhely megjelölésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal.

Terhelt3 III. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés) minősíti.

A III. r. vádlott próbára bocsátását mellőzi és öt 7 (hét) év szabadságvesztésre és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház.

A III. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az általa előzetes fogvatartásban és az ingatlan elhagyását tiltó bünygyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendeli azzal, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek, a bünygyi felügyelet beszámítása során egy napi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap bünygyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés) minősíti.

Terhelt5 V. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 5 (öt) évre súlyosítja.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00125/2020. számon kezelt 783.500 (hétszáznyolcvanháromezer-ötszáz) forintra és a Magyar Államkincstárnál Bü.számsor számú letétben kezelt 780 (hétszáznyolcvan) EUR pénzösszegre elrendelt vagyonekobbzást Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben, a tőlük lefoglalt pénzösszegre tekinti elrendeltnek.

Terhelt5 V. r. vádlottal szemben a tőle lefoglalt és a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BLszámsor1 számon kezelt 2.888.000 (kettőmillió-nyolcszáznyolcvannyolcezer) forintra – a lefoglalásának megszüntetésére és a kiadására vonatkozó rendelkezések egyidejű mellőzésével – vagyonekobbzást rendel el.

Terhelt5 V. r. vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatokat pontosítja akként, hogy 2018. március 23. napjától 2018. március 24. napjáig bünygyi őrizetben, 2018. március 25. napjától 2018. szeptember 25. napjáig letartóztatásban volt, 2018. szeptember 26. napjától 2019. május 25. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bünygyi felügyelet, 2019. május 26. napjától 2020. május 6. napjáig és 2020. július 13. napjától 2021. február 4. napjáig közigazgatási terület elhagyását tiltó bünygyi felügyelet hatálya alatt állt.

Terhelt4 IV. r. vádlott esetében az ingatlan elhagyását tiltó bünygyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítására utalást mellőzi.

Terhelt1 I. r. vádlott anyja neve helyesen: név2.

Terhelt3 III. r. lakcíme: cím30, tartózkodási hely feltüntetését mellőzi, személyazonosító igazolványának száma helyesen: szám1.

Terhelt5 V. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 64.800 (hatvannégyezernyolcszáz) forint bünygyi költségbl Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott személyenként 21.600-21600 (huszonegyezerhatszáz-huszonegyezerhatszáz) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. május 4. napján kelt 8.B.516/2019/118. számú ítéletével

[2] - Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] és ezért őt 6 év szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg és rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[3] - Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] és ezért őt 6 év szabadságvesztés büntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg és rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[4] - Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása vétségében [Btk. 178. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pont] és ezért őt 1 évre próbára bocsátotta.

[5] - Terhelt4 IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés] és ezért őt 5 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg és rendelkezett arról, hogy a IV. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[6] - Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pont] és ezért őt 4 év szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg és rendelkezett arról, hogy az V. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

[7] - A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00125/2020. számon kezelt 783 500 forintra és a Magyar Államkincstárnál Bü.számsor számú letétben kezelt 780 euróra vagyoneklobzást rendel el.

[8] - A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BLszámsor1 számon kezelt 2 888 000 forint lefoglalását megszüntette és Terhelt5 V. r. vádlottnak rendelte kiadni.

[9] - Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban és ingatlan elhagyását tiltó bünygyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnygyi költség viseléséről.

[10] Az ítélet ellen

[11] – az ügyész Terhelt1 I. r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása céljából; Terhelt2 II. r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása céljából; Terhelt3 III. r. vádlott terhére, eltérő tényállás és jogi minősítés megállapítása miatt, egyúttal a büntetés súlyosítása céljából; Terhelt4 IV. r. vádlott terhére, a büntetés súlyosítása céljából; Terhelt5 V. r. vádlott terhére, eltérő tényállás és jogi minősítés megállapítása miatt, egyúttal a büntetés súlyosítása céljából,

[12] - Terhelt1 I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése és a bűnygyi költség mérséklése érdekében,

[13] - Terhelt2 II. r. vádlott és védője, a IV. r. vádlott védője, Terhelt5 V. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[14] A Fővárosi Főügyészség a fellebbezés Bf.számsor2 számú indokolásában Terhelt1 I., Terhelt2 II. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében a súlyosításra irányuló fellebbezés körében arra hivatkozott, hogy a tényállás alapján a szervezett jellegű elkövetés megállapítható, a vádlottak pontos munkamegosztás alapján vettek részt a cselekményben hosszabb időn keresztül, Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott társtettesként, éveken át, bűnözői életformára berendezkedve, megélhetésüket kábítószer-kereskedelemből fedezve.

[15] Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlott esetén a törvényszék által megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés c) és d) pontja alapján részben megalapozatlan, mely a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Az iratok tartalmával összhangban és a logika szabályai szerint levonható az a helyes következtetés, hogy I. és II. r. vádlott szállítója Terhelt3 III. r. vádlott volt. A bíróság

[16] - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vallomásának egyúttes bizonyító erejét nem vette figyelembe,

[17] - Terhelt2 II. r. vallomásának értékelése körében iratellenesen hivatkozott arra, hogy a II. r. vádlott vallomása szerint Terhelt1 I. r. vádlott helység1 volt az utolsó két alkalommal,

[18] - figyelmen kívül hagyta, hogy Terhelt3 III. r. vádlottal Terhelt1 I. r. vádlott tartotta a kapcsolatot, így Terhelt2 II. r. vádlott csak kevesebb információval és többnyire hallomás után szerzett tudomást, így lehet, hogy a marihuána szállításáról nem tudott, az átadásoknál nem is volt jelen, illetve hogy Terhelt1 I. r. vádlott a kokainról úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, kitől származik, így e tekintetben sincs lényeges ellentmondás I. r. és II. r. vádlott vallomása között,

[19] - nem tért ki arra, hogy mi érdeke lett volna az I. r. és II. r. vádlottnak a hamis vádra történt figyelmeztetés ellenére Terhelt3 III. r. vádlottat terhelni,

[20] – az általa hivatkozott, Terhelt1 I. r. vádlott vallomása és a szembesítés során tett nyilatkozata közötti kisebb eltérések - a találkozások ideje és helye tekintetében - nem tekinthetőek ellentmondásnak, és alapvetően nem kérdőjelezi meg az I. r. vádlott vallomását, amely végig következetesen terhelte III. r. vádlottat,

[21] - azon érvelése sem elfogadható, hogy életszerűtlen Terhelt1 vallomása a 3-4 évig tartó törlesztés tekintetében, mivel a szembesítésen elmondta, hogy élnie is kellett valamiből, így a megélhetésén felüli hasznót fordította törlesztésre,

[22] - megállapításával szemben Terhelt2 II. r. vádlott vallomásában lényeges ellentmondás nem észlelhető, az a tény, hogy csak a második vallomásában említi a kokain átadását, nem ellentétes az első vallomásával,

[23] - által kiemelt, a III. r. vádlott általi marihuána vásárlás ténye sem tekinthető ellentmondásnak, ugyanis azért, mert korábban személyi szállított marihuánát Terhelt1nak – amiről Terhelt2 nem is tudott – még vásárolhatott később kisebb mennyiségű kannabiszt a II. r. vádlottól, neki is kifogyhatott a készlete, és mivel rendszeres fogyasztó volt, szüksége volt a kábítószerre.

[24] Terhelt5 V. r. vádlott tekintetében kiemelte, hogy

[25] - 2.888.000 forintot tartott otthon, melyet a házkutatás során lefoglaltak tőle, melyből okkal lehet következtetni arra, hogy Terhelt5 V. r. vádlott kereskedett is a kábítószerrel,

[26] - Terhelt4 IV. r. vádlott vallomása ellentmondásmentes, logikus, cselekménye így is kábítószer-kereskedelemnek minősül, nincs semmi előnye abból, hogy Terhelt5t terheli,

[27] - az anyagi problémákkal és napi gondokkal küzdő IV. r. vádlott miből tudott volna nagy tételben kábítószerrel vásárolni és azt miért hagyta volna Terhelt5 V. r. vádlottnál megőrzésre, hiszen ő adott kölcsön a IV. r. vádlottnak, nem volt sem a barátja, sem a lekötöztetettje, illetve egy hét tárolás után beletörődött abba, hogy IV. r. vádlott csak a kábítószer töredékét vitte el tőle,

[28] - a törvényszék eltúlzott jelentőséget tulajdonított annak, hogy a kereskedelem szokásos kellékeit nem találták meg Terhelt5 V. r. vádlottnál, hiszen nagyban kereskedett, nem kellett porciózni az árut, és a tablettákat darabra értékesítették, nem súlyra,

[29] - Terhelt5 V. r. vádlott az ítéleti tényállás alapján is elkövette a kábítószer-kereskedelem büntettét, mert a cselekményt az is megvalósítja, aki a kábítószerrel tárolja, készletezi kereskedelmi céllal, Terhelt5 is tisztában volt, hogy Terhelt4 kábítószerrel hagyta nála, és hogy Terhelt4 ezt értékesíteni kívánja, ennek érdekében tárolta a kábítószerrel, a segítségétől azt remélte, hogy IV. r. vádlott megadja részére azt a kölcsönt, amit egyébként kábítószer-kereskedelem nélkül nem tudott volna megadni, így haszonszerzésre is törekedett.

[30] Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntettének minősítse, a büntetésüket súlyosítsa és az V. r. vádlott esetében vagyonelkobzást rendeljen el a lefoglalt összegre.

[31] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.számsor3 számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[32] Az elsőfokú bíróság teljes körű bizonyítási eljárást követően a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján részben megalapozatlan tényállást állapított meg az ügyben, mely az eljárás anyagává tett bizonyítási eszközök okszerű értékelése mellett aggálytalanul kiküszöbölhető.

[33] Terhelt3 III. r. vádlott vád tárgyává tett cselekménye értékelése körében fenntartotta az ügyészi fellebbezésben foglaltakat, kiemelve, hogy a hamis vádra történt figyelmeztetést követően Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlottak következetesen terhelték Terhelt3 III. r. vádlottat az eljárás során. Mindezek alapján indítványozta az ítéleti tényállás [18] bekezdését kiegészíteni azzal, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak szállítója Terhelt3 III. r. vádlott volt. E magatartása megfeleltethető a Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének.

[34] Terhelt5 V. r. vádlott tekintetében az ítéleti tényállás [17] bekezdését indítványozta kiegészíteni azzal, hogy az V. r. vádlott otthonában tartott kutatás alkalmával 2.888.000 forint készpénz került lefoglalásra. Kiemelte az alábbiakat:

[35] - A kábítószer-kereskedelem megvalósulása szempontjából irreleváns, hogy a tárolás ideiglenes volt, a terhelt tudati oldala a rendelkezésre álló bizonyítékok és az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása szerint is átfogta azt a tény, hogy kábítószer-kereskedelemhez szükséges kiemelkedő mennyiségű, 1114 darab ecstasy tableta és 78,73 gramm amfetamin por megőrzéséről, azaz készletezéséről gondoskodik. A kábítószer mennyiségéből is lehet következtetni arra, hogy az kereskedelmi, tehát továbbértékesítési célokat szolgál.

[36] - A készletezés tényét tovább erősíti az ítélet [44] bekezdésben foglalt indokolása is, mely szerint Terhelt4 IV. r. vádlott 2018. március 22. napján a tárolt kábítószerből elvitt egy kisebb adagot, a maradékot továbbra is V. r. vádlottnál tárolta. Terhelt5 V. r. vádlott akarata ellenére nem lehetett volna a kábítószer a lakásán tárolni, nincs jelentősége annak a körülménynek sem, hogy Terhelt5 V. r. vádlott kérte Terhelt4t arra, hogy vigye el tőle a kábítószer, amely kérésnek a IV. r. vádlott nem tett eleget.

[37] - A haszonszerzési célzat önmagában akkor is megállapítható, hogy ha a korábbi tartozása visszafizetése érdekében biztosít készletezési lehetőséget a terhelt a kereskedelmi tevékenységet végző Terhelt4 IV. r. vádlott részére.

[38] - A készletező magatartáson túlmutató további kereskedői tevékenységet erősítő objektív tényadat, hogy nagy mennyiségű készpénzt foglaltak le a vádlott otthonában. Ez a körülmény a logika szabályai szerint azon következtetés levonására ad alapot, hogy Terhelt5 V. r. vádlott maga is kereskedett a kábítószerrel, annak terítője volt Terhelt4 IV. r. vádlott. Ezen következtetés levonását alátámasztja Terhelt4 IV. r. vádlott vallomása is.

[39] Mindezek alapján Terhelt5 V. r. vádlott cselekménye az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat és a BH2017. 144. számú eseti döntésben foglalt iránymutatások alapján a Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés szerinti jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette.

[40] A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülmény Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a huzamosabb ideig tartó elkövetés, valamennyi vádlott tekintetében a szervezetség, Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a társas elkövetés.

[41] Az időmúlás ellenére sem indokolt a kiemelkedő tárgyi súlyú, kiemelkedő társadalomra veszélyességű, súlyos fokban elszaporodott bűncselekmény esetében a törvényi minimumhoz közelítő szabadságvesztés büntetések kiszabása. Az enyhe szankció nem szolgálja sem a speciális, sem pedig a generális prevenció szempontjait, ezért a vádlottak esetében a kiszabott szabadságvesztés és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés jelentős tartamban történő súlyosítása indokolt.

[42] A Btk. 50. § (2) bekezdése szerint indítványozta Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben - akik megfelelő jövedelemmel rendelkeznek - pénzbüntetés kiszabását.

[43] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 8.B.1249/2018/118. számú ítéletét változtassa meg és

[44] - Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt5 V. r. vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelemnek minősítse,

[45] - állapítsa meg, hogy valamennyi vádlott a cselekményt a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként követte el,

[46] - Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakat a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján fegyház végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre, valamint

annak tartamához igazodóan a Btk. 61-62. §-a szerint közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje,

[47] - Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában állapítsa meg, hogy a vádlottak a Btk. 38. § (1) és (2) bekezdés a) pontja alapján a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsáthatók,

[48] - Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött időt a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja első fordulata alapján a kiszabott szabadságvesztésbe számítsa be,

[49] - Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát súlyosítsa,

[50] - Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottat a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján ítélje pénzbüntetésre;

[51] - Terhelt5 V. r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján 2.888.000 forint erejéig rendeljen el vagyoneelkobzást,

[52] - egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[53] Az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában vitatta a büntetés kiszabásakor a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként értékelését, melyet a statisztikai adatok nem támasztanak alá, illetve a hosszabb időn át történő elkövetés sem értékelhető, mivel az a kereskedés szükségszerű velejárója.

[54] Ellenben nyomatékos enyhítő körülmény és a büntetés mérséklését indokolja: Terhelt1 I. r. vádlott életvitelének pozitív változása, melyet a munkáltatója által készített jellemzés is megerősít, illetve beteg hozzátartozójáról történő gondolkodás, melyek igazolására orvosi iratokat is csatolt.

[55] A II. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék nem vette kellő súllyal figyelembe azt, hogy Terhelt2 II. r. vádlott nem csak beismerő vallomást, hanem egy teljes tényfeltáró, a nyomozás irányát és eredményét alapvetően elősegítő vallomást tett. Az ügy tanú1 és tanú2 véletlenszerű utcai igazoltatásával és kihallgatásával indult, ez alapján jutottak el a rendőrök még az igazoltatás napján este az I-II. r. vádlottakhoz. tanú1 és tanú2 vallomása és az I-II. r. vádlottaknál lefoglalt kábítószer mennyisége alapján ugyanaz a tényállás lett volna megállapítható Terhelt2 II. r. vádlottal szemben, mint az elsőfokú ítélet tényállása. Mindebből viszont az is következik, hogy a tényállás összes többi elemének és szereplőjének megállapítását az I-II. r. vádlottak beismerése tette lehetővé, Terhelt2 II. r. vádlott gyakorlatilag a teljes ítéleti tényállás alapjául szolgáló vallomást tett, melynek hiányában esetleg néhány fogyasztó eljárásba vonására lett volna lehetőség, ezen kívül más személyek büntetőjogi felelősségére vonására nem kerülhetett volna sor.

[56] A büntetés kiszabásakor indítványozta értékelni azt is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a kábítószer-kereskedelemben a legalsó szinten, az elosztók szintjén működött, aki a fogyasztókkal volt közvetlen kapcsolatban, a kereskedelmi hierarchiában betöltött szerepe alapján sem indokolt a büntetésének súlyosítása.

[57] Elsődleges indítványa szerint Terhelt2 II. r. vádlott esetében alkalmazható a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont, különös tekintettel arra, hogy az egyébként nem vitatott tényállás szerint a Terhelt2 II. r. vádlott terhére megállapított kábítószer mennyiség nem haladja meg sokkal a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[58] Másodlagosan indítványozta az enyhítő szakasz mellőzése esetén is az elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés tartamának csökkentését a törvényes büntetési

tételkereten belül és a Btk. 38. § (3) bekezdése alapján rendelkezést arról, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a büntetés fele részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható legyen. A törvény szerint szükséges „különös méltánylást érdemlőséget” jelen ügyben a fentiekben írt enyhítő körülmények jelentős túlsúlya, különösen a tényfeltáró beismerő vallomás körében írtak alapozhatják meg. Illetve a bíróságnak a fentiekben kívül lehetősége van a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján arra is, hogy a törvényben előírt fegyház fokozatnál enyhébb, börtönben határozza meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, amelynek indokoltságát szintén a fentiekben írtak alapozzák meg.

[59] A III. r. vádlott védőjének az ügyészi fellebbezésre tett írásbeli észrevételében kifejtett álláspontja szerint az ügyészi indítvány a bizonyítékok újra értékelését célozza, amely a felülmérlegelés tilalmába ütközik. A terhelő vallomást tett Terhelt1 I. és Terhelt2 II. r. vádlottak - akik rendszeres kábítószer értékesítéssel foglalkoztak - érdektelennek korántsem nevezhetők, nyilvánvalóan a felelősség csökkentése céljából tettek terhelő vallomást Terhelt3 III. r. vádlottra. Az ügyészség kizárólag az I-II. r. vádlottak vallomását próbálja meg értékelni, figyelmen kívül hagyva a nyomozás beszerzett egyéb bizonyítékokat:

[60] - tanú2 tanú vallomását, melyben Terhelt1t és Terhelt2ot „becenév5 és „becenév6” néven nevezte,

[61] - Terhelt3 építkezésen dolgozott, gipszkartonokat szerelt, szerény körülmények között élt, ha és amennyiben ő lett volna Terhelt1 és Terhelt2 beszállítója, nyilván jóval nagyobb bevételre tett volna szert a kábítószer értékesítésből,

[62] - a tárgyaláson kihallgatott családtagok is alátámasztották III. r. vádlott rendszeres munkavégzését és azt, hogy nem kereskedett kábítószerrel.

[63] Az elsőfokú bíróság a valósághű tényállás teljes felderítése érdekében megkísérelte valamennyi szükséges bizonyítást elvégezni, ennek ellenére sem találta a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként bizonyítottanak az írásban benyújtott váddal egyezően Terhelt3 III. r. vádlott bűnösségét. A védő kiemelte, hogy mivel a vádat nem sikerült bizonyítani, az elkövetés lehetősége ésszerű kételyként fennmaradt, így a Be. 7.§ (4) bekezdés alapján Terhelt3 III. r. vádlott terhére a kábítószer-kereskedelem nem volt megállapítható. Ezért indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

[64] A IV. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtette, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetését elismerte és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Ezt követően tanácsváltás miatt a bíróság a IV. r. vádlott e nyilatkozatát elfogadni már nem tudta, tekintettel arra, hogy Terhelt4 2020. decemberében ismeretlen helyre távozott, az eljárást távollétében folytatta le a bíróság.

[65] A büntetés kiszabásakor indítványozta

[66] - enyhítő körülményként értékelni a beismerő vallomáson túl Terhelt4 vallomásának feltáró, másokat terhelő jellegét, azt hogy a lefoglalt kábítószer MDMA-bázis tartalma a jelentős mennyiség alsó határát kevéssel haladja meg, továbbá az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időmúlást,

[67] - mellőzni a súlyosító körülmények közül az elszaporodottságot, mert a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények nem mutatnak sem a cselekmény idején, sem pedig az elbíráláskor jelentős növekedést, illetve hangsúlyozta, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott büntetett előélete tény, ugyanakkor korábbi cselekménye merőben más jellegű.

[68] A megállapított büntetés mértéke nem tükrözi kellően a Terhelt4 IV. vádlott javára írható enyhítő körülmények súlyát, a szabadságvesztés büntetés mértéke túlmutat a büntetéskiszabás elvein, a büntetési célok eléréséhez rövidebb tartamú szabadságvesztés is elegendő.

[69] A nyilvános ülésen

[70] - Az I. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyező perbeszédet tartott.

[71] - A II. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat azzal egészítette ki, hogy további enyhítő körülményként indítványozta értékelni Terhelt2 II. r. vádlott esetében az édesanyja egészségi állapotát, illetve az ő eltartására és ápolására való kötelezettségét.

[72] - A III. r. vádlott védője az ügyészi fellebbezésre tett írásbeli észrevételében foglaltakat fenntartotta.

[73] - A IV. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat azzal egészítette ki, hogy nyomatékos enyhítő körülmény Terhelt4 esetében a beismerő vallomás feltáró jellege, ugyanis az ő nyilatkozata alapján bővült az az elkövetői kört, akikkel szemben az ügyészség vádat emelt.

[74] - Az V. r. vádlott védője álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott magatartását, az ügyészség átiratában hivatkozott érvekkel kapcsolatban utalt arra, hogy a lefoglalt kábítószer mennyiségéből nem lehet következtetni a kereskedelmi célú tartásra, illetve a házkutatás során talált készpénz esetében sem igazolt, hogy az kábítószer kereskedelmi tevékenységgel szerzett bevétel, figyelemmel arra is, hogy Terhelt5 V. r. vádlott bizonyította a pénzt eredetét. Az enyhítésre irányuló fellebbezés indokaként hivatkozott az V. r. vádlott személyi körülményeiben és az egészségi állapotában bekövetkezett jelentős változásokra.

[75] - Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. vádlottak megváltozott személyi körülményeikre nyilatkoztak, az ügy érdemében nem kívántak semmit előadni, az utolsó szó jogán Terhelt1 I. r. vádlott megbánását hangsúlyozta és méltányosabb büntetés kiszabását indítványozta.

[76] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[77] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat valamennyi vádlottat érintően a Be. 590. § (2) bekezdés és (10) bekezdés alapján, Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a Be. 750. § (4a) bekezdésre is figyelemmel, teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[78] Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság megállapította, hogy törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. A tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerzett, tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak.

[79] A törvényszék tanúként kihallgatta

[80] - a III. r. vádlott hozzátartozóját, tanú4 tanút,

[81] - az I-II. r. vádlottaktól kábítószer vásárló tanú1 és tanú2 tanúkat,

[82] - az V. r. vádlott munkatársait, tanú8, tanú9 és tanú10 tanúkat, illetve felolvasta tanú3 tanú nyomozás során tett vallomását. Tárgyalás anyagává tette mindazokat az iratokat, melyek az ügy szempontjából releváns adatokat tartalmaznak.

[83] Az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályja nem volt. A másodfokú bíróság a vádlottak Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi

körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket és korábbi büntetéseikre vonatkozó adatokat a nyilvános ülésen tett nyilatkozataik és az iratok alapján akként pontosítja, hogy

[84] Terhelt1 I. r. vádlott betanított húsipari munkásként dolgozik az cég2. alkalmazásában, havi nettó jövedelme 240.000 forint. Családi állapota nőtlen, élettársi kapcsolatban nem él. Tartozása nem áll fenn. Kiskorú gyermeke nincs, beteg édesanyját támogatja saját háztartásában.

[85] Terhelt2 II. r. vádlott alkalmi munkát végez az cég2. alkalmazásában, heti nettó jövedelme 35-40.000 forint. Testvérével együtt beteg édesanyját támogatja saját háztartásában.

[86] Terhelt3 III. r. vádlott csőhálózat szerelő szakképzettséget is szerzett, jelenleg a cég3. alkalmazásában dolgozik csőhálózat szerelőként, havi jövedelme bruttó 300.000 forint. Vagyona egy Skoda Octavia személygépkocsi.

[87] Terhelt5 V. r. vádlott jelenleg az építőiparban segédmunkásként dolgozik, jövedelme napi 20.000 forint. Vagyontalan, tartozása nincs. Egészségi állapota a nála többször fellépő anaphylaxiás shock miatt megromlott.

[88] A másodfokú bíróság Terhelt4 IV. r. vádlott esetében az ítélet [11] bekezdésében, illetve Terhelt5 V. r. vádlott esetében az ítélet [13]-[14] bekezdésében szereplő korábbi elítélések adatainak feltüntetését mellőzi és rögzíti, hogy a IV-V. r. vádlottak büntetlen előéletűek. A Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondat értelmében büntetőjogi felelősség megállapítására, a kiszabott büntetésre és az alkalmazott intézkedésre vonatkozó adatokat a közhiteles hatósági nyilvántartás tartalmazza a törvényben meghatározott időpontig, ezt követően hátrányos jogkövetkezmény - így pl. az előéletből fakadó súlyosabb büntetés - az elítélés miatt már nem állapítható meg az elítélttel szemben. Ez alól egyetlen kérdésben lehetséges az eltérés: a Btk. 97. § (2) bekezdés 2. mondata értelmében a visszaesés és az ahhoz fűződő, e törvényben meghatározott hátrányos jogkövetkezmények a Be. 389. § szerint, az újabb bűncselekmény elkövetéséhez legközelebbi időpontban a bűnügyi nyilvántartásból beszerzett adatok alapján akkor is megállapítandók, ha utóbb ezek az adatok törlésre kerültek (BH2019. 154.) A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény alapján a bűnügyi nyilvántartás a büntetéseket nyilvántartása mellett tartalmazza a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartását is. Ez utóbbi nyilvántartásba egyebek mellett azon személyek korábbi elítéléseivel kapcsolatos adatok kerülnek, akiknek az adatait a büntetéseket nyilvántartásából a mentesítés folytán törölték (2009. évi XLVII. törvény 15. § a) pont). Ha azonban az elítélttel kapcsolatos adatok a mentesítést követően a hátrányos jogkövetkezmények alatt álló, büntetlen előéletű személyek nyilvántartásából is törlésre kerültek, hátrányos jogkövetkezmény ezen elítélés miatt a terhelttel szemben a Btk. 97. § (2) bekezdés 1. mondatának II. fordulata alapján már nem alkalmazható, azaz a törölt elítélés, az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet növelő súlyosító körülményként, de pl. az üzletszerű minősítés alapját képező tényként sem értékelhető. Mivel az erkölcsi bizonyítvány adatai szerint a hátrányos jogkövetkezmények alatt állók nyilvántartásából ezen előzményi elítélések adatait törölték, azok nem szerepelnek a bíróság által lekért erkölcsi bizonyítványokban sem, ezen elítéléseket nem lehet a korábbi büntetések között feltüntetni és nem vehetők figyelembe a büntetés kiszabása körében sem, mivel ezeket jelen ügyben nem visszaeséssel kapcsolatban értékelte a bíróság. Erre tekintettel állapította meg a másodfokú bíróság, hogy Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott a cselekmény elkövetésekor büntetlen előéletűnek minősülnek.

[89] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pont

alapján, mert a tényállás hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával és az elsőfokú bíróság megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást kiegészítette és helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján.

[90] Az elsőfokú ítélet [15] bekezdés harmadik mondatát kiegészíti azzal, hogy „Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottaknak Terhelt3 III. r. vádlott rendszeresen adott el kábítószer, az amfetamint kizárólag tőle vásárolták, a marihuánát mindaddig tőle vették, amíg nem kezdték el maguk termeszteni”.

[91] Az elsőfokú ítélet [16] bekezdés második és harmadik mondatát akként helyesbíti, hogy 189 darab egész és egy töredék tablettát foglaltak le, melyek 31,74 gramm MDMA-bázist tartalmaztak, mely a jelentős mennyiség alsó határának 158,7 %-a. (számsor4 bü. számú nyomozati irat 553. és 639-641. oldal)

[92] Az elsőfokú ítélet [16] bekezdés utolsó mondatát akként helyesbíti, hogy a 202 darab tablettá 28,7 gramm MDMA-bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 143,5 %-a. (számsor4 bü. számú nyomozati irat 923-925. oldal)

[93] Az elsőfokú ítélet [17] bekezdés harmadik mondata helyébe az alábbi mondatot illeszti: „Terhelt5 V. r. vádlott, tudva azt, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott kábítószer kereskedelemmel foglalkozik, e tevékenységébe a IV. r. vádlott kérésének megfelelően, a kereskedelemre szánt kábítószer tárolásával maga is bekapcsolódott.”

[94] Az elsőfokú ítélet [17] bekezdés utolsó kettő mondatát pontosítja akként, hogy [17] bekezdés negyedik mondatából az „ideiglenesen” szót mellőzi, és azt azzal egészíti ki, hogy: „..”az ahhoz való hozzáférést Terhelt4 IV.r. vádlott részére biztosította, aki onnan az elfogást megelőzően kisebb mennyiséget el is szállított.” A Terhelt5 V. r. vádlottól lefoglalt helyesen 1282 db ecstasy tablettá 183,25 gramm MDMA-bázist (jelentős mennyiség alsó határának 916,25 %-a), a helyesen 78,37 gramm amfetamin por 30,7 gramm amfetamin-bázist (jelentős mennyiség alsó határának 307 %-a) tartalmazott, mely együttesen a jelentős mennyiség alsó határának 1223,25 %-a. (számsor5 bü. számú nyomozati irat 143-146. oldal)

[95] Az elsőfokú ítélet [17] bekezdést kiegészíti azzal, hogy Terhelt5 V. r. vádlottól lefoglalt kábítószer a kamrában lévő macskaeledeles dobozban lévő nejlon zacskóban, a mélyhűtőben, a konyhában a fali polcon lévő kosárban lévő vitaminos dobozokban volt, ezen túl lefoglaltak 2.888.000 forint készpénzt. (számsor5 bü. számú nyomozati irat 121-131. oldal)

[96] Az elsőfokú ítélet [18] bekezdés harmadik mondatot kiegészíti azzal, hogy az tanú1 és tanú2 részére értékesített 3,22 gramm por 0,567 gramm amfetamin-bázist (jelentős mennyiség alsó határának 5,67 %-a), a 3 darab tablettá 0,472 gramm MDMA-bázist (jelentős mennyiség alsó határának 2,3 %-a) tartalmazott, mely összesen a jelentős mennyiség alsó határának 8,03 %-a. (számsor4 bü. számú nyomozati irat 313-315. oldal)

[97] Az elsőfokú ítélet [18] bekezdés utolsó előtti mondatot kiegészíti azzal, hogy Terhelt3 III. r. vádlott

[98] - a kannabiszt saját fogyasztásra vásárolta,

[99] - cím33 szám alatti lakásán tartott házkutatáskor lefoglaltak egy kokainnal és marihuánával szennyezett digitális mérleget is (számsor4 bü. számú nyomozati irat 1085-1087., 1101-1104. és 1261. oldal)

[100] Az elsőfokú ítélet [18] bekezdés utolsó mondatot helyesbíti akként, hogy a lefoglalt marihuána 3,29 gramm totál-THC-t tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 2,7 %-a. (számsor4 bü. számú nyomozati irat 1085-1087. és 1101-1104. oldal)

[101] Az elsőfokú ítélet [19] bekezdést pontosítja akként, hogy a cím27. szám alatt helyesen

[102] - 574,08 gramm amfetamin port foglaltak le, mely 101,94 gramm amfetamin-bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 1019,4 %-a,

[103] - 189 darab egész és egy töredék tablettát foglaltak le, melyek 31,74 gramm MDMA-bázist tartalmaztak, mely a jelentős mennyiség alsó határának 158,7 %-a,

[104] - 26,23 gramm kokaint foglaltak le, mely 17,28 gramm kokain-bázist tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határának 43,2 %-a,

[105] - 6,69 gramm marihuánát foglaltak le, melynek totál-THC tartalma 0,01 gramm, mely a jelentős mennyiség alsó határának 0,008 %-a,

[106] - a házkutatáskor lefoglalt kábítószeres hatóanyag tartalma összesen a jelentős mennyiség alsó határának 1221,308 %-a. (számsor4 bü. számú nyomozati irat 549-557. és 639-641. oldal)

[107] Az elsőfokú ítélet [19] bekezdést kiegészíti azzal, hogy a cím27. szám alatt lefoglaltak lámpákat, ventilátort, szerelési anyagokat, vezetékeket, szénzsűrőt, időkapcsolós duguljat, gégecsövet, növényi magokat, klímacsövet, magok keltetéséhez használatos szivacsot, növénytermesztő sátrat, párasítót, 15 flakon oldatot, növénykarókat, ezen túl digitális mérlegeket, nagy mennyiségű simítózáras tasakot, valamint 783.500 forint és 780 euró készpénzt. (számsor4 bü. számú nyomozati irat 549-557. oldal)

[108] A tényállást a [19] bekezdés után az alábbi bekezdéssel egészíti ki: „A vádlottak magatartásaival érintett kábítószeres összhatóanyag tartalma:

[109] - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1232 %-a,

[110] - Terhelt3 III. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1025 %-a,

[111] - Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1527 %-a,

[112] - Terhelt5 V. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1223 %-a.”

[113] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[114] Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján röviden meg kell indokolnia, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el. A törvényszék mérlegelő tevékenysége során indokolási kötelezettségét teljesítette, ennek keretében megvizsgálta és összevetette a személyi és tárgyi bizonyítékokat és számot adott arról, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért fogadott el.

[115] Az 57/2007. számú BK véleményben is kifejtésre került, hogy annak megállapításához, hogy valamely anyag kábítószer tartalmaz-e, és ha igen - a tiszta hatóanyag-tartalmat alapul véve - milyen mennyiségben, különleges szakértelem szükséges, ezért e kérdés megválaszolására a nyomozó hatóság helytállóan vont be vegyész-szakértőt. A törvényszék a lefoglalt kábítószeres tekintetében a hatóanyagot és annak mennyiségét a vegyész-szakértői véleményeket elfogadva állapította meg. A másodfokú bíróság a vegyész-szakértő által meghatározott +- értékekkel meghatározott hatóanyag-tartalom esetében a Be. 7. § (4) bekezdésben foglaltak - miszerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére - figyelembevételével a vádlottakra nézve legkedvezőbb mennyiséget vette alapul, ennek megfelelően módosította a tényállásban a hatóanyag-tartalmakat, illetve feltüntette az egyes kábítószer fajták esetében a minősítés szempontjából

releváns mennyiségi adatokat. A tényállást a házkutatásról készült jegyzőkönyvek alapján egészítette ki a megjelölt, további lényeges elemekkel.

[116] Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak esetében a másodfokú bíróság osztotta az ügyészség álláspontját, miszerint a tényállás e két vádlott konkrét magatartását, a kereskedői tevékenységben való részvételüket, szerepüket érintően a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pont alapján részben megalapozatlan, amit a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében kiküszöbölt az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján.

[117] Megjegyzi az ítéltábla, hogy a Be. 593. § (2) bekezdést a 2020. évi XLIII. törvény 221. § - 2021. január 1. napjától - módosította akként, hogy ha a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során - a helyes tényállás érdekében felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján - az elsőfokú bíróságtól eltérő tényeket állapít meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti. A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat.

[118] A 2020. évi XLIII. törvény végső előterjesztői indokolása kimondja, hogy „Azontúl, hogy a felülmérlegelés általánosságban tilalmazott, indokolt egyértelművé tenni, hogy nem minősül felülmérlegelésnek a bizonyíték újra vagy átértékelése olyan esetben, ha az a megalapozatlanság kiküszöbölésével áll összefüggésben. Nem tilalmazott ugyanis annak a bizonyítéknak az elsőfokú bíróságtól eltérő olyan újra vagy átértékelése, melyet az elsőfokú bíróság értékelt ugyan, ha az a megalapozatlanság kiküszöbölésének eredményeként előállt új tényre vonatkozik és a megalapozatlanság kiküszöbölésére tekintettel szükségszerű annak újbóli értékelése. Ez az értékelés nem tilalmazott, erre tekintettel pedig felülmérlegelés mindaz, ami ezen a körön kívül esik, vagyis olyan tényre vonatkozik, amely a megalapozatlansággal nem érintett, vagy a megalapozatlanság kiküszöbölésének eredményét jelentő új ténnyel nem függ össze.”

[119] Az ítéltábla Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottaknál a részbeni megalapozatlansággal érintett tényállásrészek - konkrét magatartásuk, a kereskedői tevékenységben való részvételük, szerepük - esetén a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése kapcsán kiemeli, hogy abban az esetben, ha az ügyiratok vagy ténybeli következtetés alapján megállapítható új ténynek a tényállás részévé tétele esetében az elsőfokú bíróság nem mérlegelte teljeskörűen a bizonyítékokat, a másodfokú bíróság nem szükségszerűen mérlegeli azokat felül. Jelen esetben is ez történt, ugyanis az elsőfokú bíróság mérlegelése során nem vetett össze valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot, így téves következtetésre jutott Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlott magatartásának megítélését érintően.

[120] E szempontok alapján vizsgálta meg a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének a bizonyítékok értékelését tartalmazó részét és az egyes vádlottakat érintően az alábbiakat emeli ki.

[121] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak saját kereskedői tevékenységük (termesztés, beszerzés, tárolás, értékesítés) tekintetében a nyomozás során beismerő vallomást tettek, ennek a Be. 183. § (4) bekezdés szerinti - mely kimondja, hogy a terhelt beismerése esetén, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, be kell szerezni az egyéb bizonyítékokat is - ellenőrzése is megtörtént. Az I-II. r. vádlottak nyilatkozata összhangban állt

[122] - a házkutatási jegyzőkönyvvel, hiszen a tartózkodási helyükön különböző típusú, a különösen jelentős mennyiséget meghaladó kábítószer és a marihuána termesztéséhez, valamint a kábítószerek adagolásához szükséges eszközöket foglaltak le,

[123] - a tőlük rendszeresen kábítószer vásárló személyek (tanú2, tanú1, tanú3, Terhelt4) vallomásai, akik beszámoltak arról, hogy hol, mikor, milyen kábítószer és milyen áron vettek,

[124] - tanú2, tanú1 és tanú3 elfogásáról készült rendőri jelentések, melyek konkrét vásárlásokat igazoltak és alátámasztást nyertek e személyek toxikológiai vizsgálatának eredményeivel, melyek kábítószer fogyasztására utaló vegyületeket mutattak ki szervezetükben,

[125] - Terhelt2 telefonjáról rögzített üzenetek, melyek kábítószer vásárlásokról szólnak.

[126] Mindezekre tekintettel nem volt kifogásolható a tényállásban Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak által megvalósított, az indokolás [75] bekezdésében részletezett magatartások megállapítása, ezt sem a vád, sem a védelem részéről támadás nem is érte.

[127] Terhelt3 III. r. vádlott esetében a megalapozatlansággal érintett tényállásrész tekintetében az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[128] Az elsőfokú bíróság az indokolás [80] bekezdésében kifejtette, hogy az ügyészség Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak terhelő vallomásaival kívánta bizonyítani Terhelt3 bűnösségét, mely vallomásokat a törvényszék következtetlennak és egymásnak is ellentmondó jellegűnek ítélte meg. E körben azonban nem vizsgálta meg az értékelő tevékenység során:

[129] - Az I. r. és a II. r. vádlottak egymástól független terhelő vallomásukat mikor tették, illetve, hogy mi okuk lett volna Terhelt3ot alaptalanul vádolni.

[130] - Van-e az I-II. r. vádlott vallomásában olyan tény, melyet minden alkalommal következetesen és egybehangzóan adtak elő és emiatt nem folytatta le a bizonyítékok értékelésének azt a módját sem, mely alapján a bíróság egy vallomásnak a más bizonyítékokkal megerősített részeit fogadta el irányadónak a történeti tényállás megállapítása során, míg a vallomás olyan részeit elveti, amelyek más bizonyítékokkal ellentétesek, illetve egyértelmű cáfolatot nyertek. Mindez nem érintette volna a mérlegelési tevékenység perrendszerű voltát, ugyanis az eljárásjogi rendelkezésekkel összhangban áll, ha a bíróság a bizonyítékok értékelése során egy vallomást a történeti tényállás megállapítása szempontjából az egyéb bizonyítékokkal alátámasztott részében fogadja el valósnak (BH1998. 418., BH2003. 311.).

[131] - Az I-II. r. vádlottak vallomásában előadottak valóságtartalmát a rendelkezésre álló valamennyi bizonyíték tükrében kell vizsgálni, ez az elemző vizsgálat az indokolás [69] és [80] bekezdésében foglaltak alapján hiányos és iratellenes.

[132] Ezek lényeges hatással voltak arra is, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhelő vallomásának hitelt érdemlősége tekintetében a másodfokú bíróság más következtetésre jutott.

[133] Terhelt1 I. r. vádlottat a nyomozás során legelső alkalommal 2018. március 22. napján 5 óra 58 perctől 6 óra 46 percig hallgatták ki, mely alkalommal nem tett senkire terhelő vallomást, csak a marihuána saját fogyasztásra termesztését ismerte el (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 683-693. oldal). Folytatólagos kihallgatására 2018. március 22. napján 9 óra 15 perctől 11 óra 30 percig került sor, ekkor tette azt a nyilatkozatot, melyben megnevezte Terhelt3ot és Terhelt4t beszállítóként (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 683-693. oldal).

[134] Terhelt2 II. r. vádlottat a nyomozás során legelső alkalommal 2018. március 22. napján 5 óra 22 perctől 5 óra 50 percig hallgatták ki, mely alkalommal nem tett vallomást

(számsor4 bü. számú nyomozati iratok 755-763. oldal). Folytatólagos kihallgatására 2018. március 22. napján 8 óra 11 perctől 10 óra 15 percig került sor, ekkor tett terhelő vallomást Terhelt3ra és Terhelt4ra is (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 773-777. oldal).

[135] Terhelt1 I. r. vádlott esetében felismerésre bemutatásra 2018. április 4. napján került sor. amikor határozottan kiválasztotta Terhelt3ot (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 1027-1029. oldal), a III. r. vádlott elfogására ezt követően került sor.

[136] Az elsőfokú bíróság sem értékelte Terhelt1 I. r. vádlott szavahihetőségét kétségbe vonó ténynek azt, hogy az első kihallgatása során nem tett teljes körű beismerő vallomást és arra csupán a második kihallgatásán került sor.

[137] Az ismertetett adatok tükrében jól látható, hogy az I-II. r. vádlottak második kihallgatására egyidőben, párhuzamosan került sor, ezen folytatólagos kihallgatásuk során mindketten ugyanolyan tartalommal tettek vallomást, lényegében nem vitatták, hogy kábítószerrel kereskedtek és egymással egyezően, de egymástól függetlenül egyik beszállítóként Terhelt3ot nevezték meg. Figyelemmel a cím27 lakásban lefoglalt kábítószer mennyiségére, a büntetőjogi felelősségük jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer kereskedelemért mindenképp megállapítható lett volna. Szemben a III. r. védő érvelésével, cselekményük társadalomra veszélyességét és megítélését nem csökkentették azáltal, hogy megnevezték a beszállítóikat, a tények feltárása mellett a beszállító pontos azonosításától már várható olyan további előny, mely a hamis terhelő vallomással járó jogkövetkezményekkel összemérhető lenne.

[138] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vallomásait a törvényszék a [28]-[29] és [34]-[35] bekezdésben részletezettek szerint következetlennek és egymásnak is ellentmondó jellegűnek ítélte meg Terhelt3 III. r. vádlott magatartása tekintetében. Ezen hivatkozásait illetően a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[139] A törvényszék nem értékelte egyáltalán az I-II. r. vádlott vallomásainak azon részét, miszerint egyezően adták elő, hogy Terhelt3 III. r. vádlottól szereztek be az amfetamint, e kábítószerrel illetően más beszállítót nem jelöltek meg sohasem és mindketten fenntartották e terhelő vallomásukat a III. r. vádlottal történő szembesítések során is, egyformán adták elő az utolsó amfetamin szállítmány idejét, árát, mennyiségét és az átadás helyét. A két egybehangzó nyilatkozat együttes bizonyító erejét növeli a már fentebb hivatkozott körülmény, miszerint egymástól függetlenül, párhuzamos kihallgatásuk alkalmával tettek ugyanolyan tartalommal terhelő, de egyben a saját magatartásuk súlyosabb megítéléséhez vezető tényeket is feltáró vallomást.

[140] Az amfetamin mellett a más fajta kábítószer tekintetében kiemelő, hogy a marihuána III. r. vádlottól történő vásárlását Terhelt1 említette vallomásában, ezzel ellenétes nyilatkozatot egyébként nem tett Terhelt2 sem, illetve nem maradhat figyelmen kívül, hogy Terhelt2 II. r. vádlott később kapcsolódott be a kereskedésbe, illetve az I-II. r. vádlott időnként egymástól függetlenül is intézkedett beszerzés/eladás kapcsán, így ennek tükrében értékelve vallomásaikat a marihuána tekintetében azokban lényeges ellentmondás nem észlelhető. Azt is egyezően adták elő, hogy az elfogásukat megelőzően a marihuánát maguk termesztették, így innentől értelemszerűen ezt nem vásárolták már. Terhelt3 lakóhelyén lefoglalt csekély mennyiségű kannabisz tekintetében Terhelt2 II. r. vádlott számolt be arról a szembesítés során, hogy ő értékesítette azt a III. r. vádlottnak nem sokkal előtte. Ezt az előadást a törvényszék is értékelte az indokolás [80] bekezdésében, álláspontja szerint ez hiteltelenné teszi Terhelt2 vallomását, miszerint más kábítószerrel Terhelt3tól vásároltak. Ellenben a törvényszék nem vette figyelembe, hogy Terhelt4 számára – aki az ecstasy beszállítójuk volt – is értékesítettek más fajta kábítószerrel, illetve 2018. márciusában már az I-II. r. vádlottak maguk termesztették a marihuánát, ekkor már azt nem a III. r. vádlottól szereztek be, így később Terhelt3 vásárolhatott csekély mennyiségű kannabiszt a II. r. vádlottól. A tényállást a

törvényszék ítéletének [18] bekezdésében a másodfokú bíróság e körben csak annyiban pontosította, hogy a III. r. vádlott vallomása alapján feltüntette, hogy Terhelt3 a marihuánát saját fogyasztásra vásárolta.

[141] A kokain tekintetében Terhelt1 I. r. vádlott akként nyilatkozott, hogy arról nem is tudott (számsor4 bü. számú nyomozati irat 691. és 707. oldal), majd azt adta elő, hogy saját használatra volt náluk, de nem tudja, honnan vették (számsor4 bü. számú nyomozati irat 1525. oldal). Terhelt2 II. r. vádlott ezzel ellenétes nyilatkozatot tett, ugyanis ő arról számolt be, hogy a kokaint is Terhelt3 hozta március közepén és azt a testvére vette át (számsor4 bü. számú nyomozati irat 1587. és 1597. oldal). Ezen ellentmondás feloldására nem került sor az I-II. r. vádlottak közötti szembesítés hiányában (számsor4 bü. számú nyomozati irat 2281. oldal). Ezért a másodfokú bíróság a Be. 7. § (4) bekezdés szerinti „in dubio pro reo” elvét alkalmazva a kokain III. r. vádlott általi eladását nem találta egyértelműen és minden kétséget kizáróan bizonyítottnak.

[142] Terhelt1 I. r. vádlott vallomásaiban az elsőfokú bíróság által hivatkozott ellentmondások a kábítószer értékesítés gyakorisága tekintetében nem tekinthetők lényegi eltérésnek, figyelemmel arra, hogy egy több éven keresztül folyamatról és rendszeres vásárlásokról van szó, az átadás helyszíneit pedig következetesen jelölte meg, az elfogásuk előtti időben a cím27ba hozta el a III. r. vádlott, azt megelőzően ő ment el érte helységekre. A sérelmére elkövetett rablás miatt keletkezett tartozás összegét mindig kb. 1 millió forintban jelölte meg, így nem bír olyan jelentőséggel, hogy a kábítószer vagy a készpénz elvitelére került sor; a szembesítéskor pedig magyarázatot adott arra, hogy miért tartott több évig az adósság törlesztése, így emiatt az egyébként következetes és egyéb bizonyítékokkal alátámasztott nyilatkozata nem vált oly hiteltelenné, mely annak teljes elvetését indokolta volna.

[143] A törvényszék az indokolás [69] és [80] bekezdésében a híváslisták elemzéséről készült feljegyzéseket elemezte, melyek a számsor4 bü. számú nyomozati iratok 1647-1648. és 2273-2275. oldalán találhatók. Ezek értékelésekor azonban figyelmen kívül hagyta, hogy

[144] - Terhelt1, Terhelt2 és Terhelt3 által önként sajátjukként megadott telefonszámok közötti kapcsolat hiánya nem cáfolja az I-II. r. vádlottak által elmondottakat, ugyanis e körben két dolgot kell szem előtt tartani: egyrészt az I. r. vádlott saját vallomása szerint úgynevezett munkatelefonokat használtak, melyek számát 2-4 havonta cserélték, mely megmagyarázza, hogy az ezen számokra lekért híváslistákban miért nincs közöttük kimutatható kapcsolat. Másrészt Terhelt1 I. r. vádlott vallomása szerint a III. r. vádlott általa utolsóként ismert munkatelefonoszáma a telefonszám17 hívószám volt, melyen a II. r. vádlott beszélt Terhelt3dal március 21-én és amely szám a telefonszám típusú készülékben volt elmentve (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 707. oldal).

[145] - A cím27 lakásban tartott házkutatás során Terhelt1től lefoglaltak egy telefonszám Mi Mobil BT110 telefonszám SIM kártya nélkül (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 555. oldal), melyet az igazságügyi informatikus szakértő megvizsgált, és megállapította, hogy a telefon nem kommunikál PC számítógéppel, ezért az adatokat csak manuálisan a kijelző lefényképezésével lehetett kimenteni, melyet a szakértő a véleményéhez csatolt mellékletként (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 1339. oldal), az a nyomozati iratban is megtalálható (számsor4 bü. számú nyomozati iratok 2103-2135. oldal).

[146] - A kimentett fényképeken látható, hogy a lefoglalt telefonszám telefonon március 21-én kommunikáltak a telefonszám17 hívószámmal három alkalommal is, mely összhangban állt Terhelt1 előadásával, így iratellenesen rögzítette az elsőfokú bíróság az indokolás [69] bekezdésében, hogy Terhelt3 III. r. vádlotthoz köthető munkatelefon semmilyen módon nem volt köthető az I-II. r. vádlottak telefonjaihoz. Az ítélet [80] bekezdésében továbbá iratellenesen hivatkozott a törvényszék arra is, hogy a Terhelt1 által

megadott munkatelefonon Terhelt2 az elfogásukat megelőző napon beszélt Terhelt3val, ugyanis az I. r. vádlott a március 22-i vallomásában azt mondta, hogy előző napon, tehát március 21-én beszélt a telefonon a II-III. r. vádlott, mely alátámasztást nyert a kimentett képernyőfotók alapján.

[147] - Terhelt3 III. r. vádlott munkatelefonjaként megadott telefonszám17 hívószám 2017. december 22. és 2018. március 22. napja közötti híváslistájából megállapítható, hogy az több alkalommal, így március 21-én is a cím31. szám alatti átjátszó toronyra jelentkezett fel, mely 400 méterre van a III. r. vádlott cím32 utcai tartózkodási helyétől és Terhelt3 által sajátjaként megadott telefonszám18 hívószámú telefon is ugyanerre a toronyra csatlakozott fel leggyakrabban.

[148] Mindezeket a tényadatokat a törvényszék ítéletében egyáltalán nem vonta értékelési körbe, ezek pedig - szemben a törvényszék következtetésével - egyértelműen abba az irányba mutatnak, hogy a Terhelt1 által Terhelt3 munkatelefonszámaként azonosított telefonszám17 hívószám a rendelkezésre álló adatok szerint is köthető Terhelt3hoz, a szakvélemény és a híváslista adatai összhangban állnak az I. r. vádlott előadásával, az objektív adatok megerősítik az általa előadottakat. Ezek együttes értékelése alapján megállapítható az is, hogy a Terhelt3 munkatelefonjaként azonosított telefonszám17 hívószám kapcsolatban állt az I-II. r. vádlottaktól lefoglalt és általuk használt telefonnal.

[149] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak vallomása és az azt alátámasztó fentebb ismertetett és értékelési körbe vont bizonyítékok együttes értékelése eredményeképpen megállapítható, hogy Terhelt3 III. r. vádlott volt az I-II. r. vádlottak egyik beszerzési forrása, ezért az ítéltábla a tényállást a [15] bekezdés harmadik mondatában kiegészítette azzal, hogy „Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottaknak Terhelt3 III. r. vádlott rendszeresen adott el kábítószer, az amfetamint kizárólag tőle vásárolták, a marihuánát mindaddig tőle vették, amíg nem kezdték el maguk természetni”.

[150] Terhelt4 IV. r. vádlott vallomásában nem vitatta, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottaktól rendszeresen vásárolt marihuánát, illetve több alkalommal eladott nekik ecstasy tablettát, ez összhangban állt I-II. r. vádlottak nyilatkozatával, akik a nyomozás során felismerésre bemutatás során is határozottan azonosították őt (számsor4 bü. számú nyomozati irat 711. és 781. oldal) és mindvégig következetesen állították, hogy Terhelt4 volt azj ecstasy tabletták tekintetében a beszerzési forrás, csak vele álltak kapcsolatban. Terhelt4 IV. r. vádlott védekezése nem volt elfogadható a tekintetben, hogy ő csak egy futár szerepet töltött be, a törvényszék az indokolás [78] bekezdésében részletesen rámutatott, hogy Terhelt2 és a Terhelt4 közötti viber üzenetek tartalma alapján rögzíthető, hogy a IV. r. vádlott aktív szerepet töltött be az adásvételek lebonyolításában.

[151] A törvényszék a vádirat azon részét nem találta igazoltnak, miszerint Terhelt5 V. r. vádlott közvetítőkön – köztük Terhelt4 IV. r. vádlotton – keresztül értékesített kábítószer oly módon, hogy a vevői által megrendelt és összekészített mennyiséget a közvetítőkön keresztül juttatta el hozzájuk. Ezt az V. r. vádlott tagadta, e védekezés annyiban valóban alátámasztást nyert, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján

[152] - nem volt kimutatható telefonos kapcsolat Terhelt1 I., Terhelt2 II. r. vádlott és Terhelt5 között, az sem igazolt, hogy személyesen ismerték egymást,

[153] - másrészt a II. r. és IV. r. vádlottak közötti viber üzenetek tartalma is arra engedett következtetni, hogy Terhelt4 maga értékesítette a kábítószer, e körben maga határozta meg azok árát, azt hogy milyen típusút és mikor tud szállítani,

[154] - bár Terhelt4 és Terhelt5 között a híváslisták adatai alapján volt telefonos kapcsolat, a közöttük lezajlott beszélgetések tartalma nem ismert.

[155] Ellenben Terhelt5 V. r. vádlott védekezése, miszerint ő egyetlen alkalommal tárolta az általa is tudottan kábítószer kereskedelemmel foglalkozó Terhelt4-nak a lakásán az anyagot, sem volt minden tekintetben elfogadható. Ennek ellentmondanak az alábbi, a törvényszék által a mérlegelő tevékenység során figyelmen kívül hagyott bizonyítékok:

[156] - Terhelt5 saját előadása szerint is tisztában volt azzal, hogy Terhelt4 kábítószer értékesítésével foglalkozik,

[157] - az V. r. vádlott elmondta, hogy Terhelt4 IV. r. vádlottnak ő adott kölcsön 200.000 forintot, remélte, hogy ezt a tartozást fogja tudni rendezni a IV. r. vádlott a nála tárolt kábítószer eladásából, ezzel szemben a házkutatáskor majdnem 3 millió forintot foglaltak le tőle, ehhez képest Terhelt4 tartozása elenyésző összegű és nem támasztja alá azt sem, hogy az V. r. vádlottnak a pénzre annyira nagy szüksége lett volna, hiszen nagyságrendekkel többel rendelkezett, hogy egy komoly büntetési tétellel fenyegetett bűncselekményben való részvételre ezen okból vállalkozzon,

[158] - a lefoglalt 2.888.000 forint legális eredete, nevezetesen Terhelt5 V. r. vádlott előadása, hogy az saját megtakarítása, melyet munkavégzésből származó keresetéből tett félre, sem igazolt, így alappal vonható következtetés a pénz illegális eredetére,

[159] - Terhelt5 V. r. vádlott azon előadását, miszerint ő egy egyszeri alkalommal, szívésségből tárolta a kábítószer, cáfolja, hogy saját vallomása szerint is egy hét tárolás után Terhelt4 IV. r. vádlott csak a kábítószer egy részét vitte el tőle, illetve a kábítószer feltalálási körülményei sem erre utalnak, ugyanis az a lakás több pontján, több helyen, több adagban volt elrejtve, emellett a lakásban volt egy olyan hátizsák is, melynek zsebéből egy kábítószer tárolására alkalmas dobozt találtak, ezek egy rendszeres tárolási tevékenység irányába mutatnak,

[160] - Terhelt5 V. r. vádlott élettársának toxikológiai vizsgálata negatív eredménnyel zárult, az V. r. vádlott vizsgálati eredményei amfetamin hatóanyagot igazoltak (számsor5 bü. számú nyomozati irat 177-191. oldal), ezzel szemben, nála ezernél is több MDMA tartalmú tableta is volt, melynek fogyasztására semmi nem enged következtetni,

[161] - Terhelt4 és Terhelt5 telefonszámainak híváslistái szerint rendszeres kapcsolat volt IV-V. r. vádlott között (számsor5 bü. számú nyomozati irat 215. oldal), mely nem korlátozódott a márciusi időszakra,

[162] - Terhelt2 II. r. vádlott nyomozati vallomásában szerepel, hogy neki Terhelt4 azt mondta, hogy az ecstasyt „egy kollégájától hozza, akivel együtt dolgozott az Y cafe-ban” (számsor4 bü. számú nyomozati irat 1587. oldal), mely annyit mindenképp alátámaszt, hogy a IV-V. r. vádlottak a kereskedési tevékenységet együtt folytatták.

[163] Mindezeket a körülményeket együttesen értékelve a másodfokú bíróság e tényekből levont következtetés útján bizonyítottanak találta, hogy Terhelt5 nem egyszeri alkalommal segített a IV. r. vádlottnak, hanem tudva azt, hogy Terhelt4 IV. r. vádlott kábítószer kereskedelemmel foglalkozik, e tevékenységébe bekapcsolódott a kábítószer tárolásával, ezen megállapítással az elsőfokú ítélet [17] bekezdésében a tényállást is kiegészítette és a tárolás ideiglenes jellegével összefüggő utalásokat mellőzte.

[164] A tényállásban a másodfokú bíróság feltüntette a [19] bekezdés után az egyes vádlottak magatartásaival érintett kábítószerek összhatóanyag tartalmát, melynek számítási módja:

[165] - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a cím27 lakásban lefoglalt kábítószer (jelentős mennyiség alsó határának 1221,308 %-a), tanú1 és tanú2 részére értékesített kábítószer (jelentős mennyiség alsó határának 8,03 %-a), Terhelt3-nak értékesített

kábítószer (jelentős mennyiség alsó határának 2,7 %-a), összesen a jelentős mennyiség alsó határának 1232 %-a,

[166] - Terhelt3 III. r. vádlott esetében a cím27 lakásban lefoglalt amfetamin (jelentős mennyiség alsó határának 1019,4 %-a) és tanú1 és tanú2 részére értékesített amfetamin (jelentős mennyiség alsó határának 5,67 %-a), összesen a jelentős mennyiség alsó határának 1025 %-a,

[167] - Terhelt4 IV. r. vádlott esetében a cím27 lakásban lefoglalt ecstasy (jelentős mennyiség alsó határának 158,7 %-a), a IV. r. vádlott lakásán lefoglalt ecstasy (jelentős mennyiség alsó határának 143,5 %-a), Terhelt5 V. r. vádlottól lefoglalt kábítószer (jelentős mennyiség alsó határának 1223,25 %-a) és tanú1 és tanú2 részére értékesített ecstasy (jelentős mennyiség alsó határának 2,3 %-a), összesen a jelentős mennyiség alsó határának 1527 %-a,

[168] - Terhelt5 V. r. vádlott esetében a lakásán lefoglalt kábítószer, összesen a jelentős mennyiség alsó határának 1223 %-a.

[169] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás összhangban állt az általa elfogadott bizonyítékokkal, az kiegészítésre, pontosításra nem szorult.

[170] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. vádlottak bűnösségére.

[171] A jogi minősítés körében kiemelendő, hogy

[172] - a kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a szer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz,

[173] - amennyiben az értékesítésekre ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek,

[174] - a kereskedés magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevétele, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását, a megállapodások megkötését, az áru megszerzését, tárolását, készletezését, csomagolását, adagolását, szállítását, elosztását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a szer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba,

[175] - ezek a magatartások befejezett önálló tettesi cselekményként értékelendők és a kereskedés megvalósulásakor, mint azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, természetes egységet képeznek (BH2002. 175., BH2013. 264., BH2015. 324., BH2017.144., 1/2007 Büntető jogegységi határozat),

[176] - a kábítószernek már a kereskedés céljára történt megszerzése, tárolása, raktározása is a kereskedés körébe tartozik és befejezett elkövetési alakzatot valósít meg akkor, ha a tartás azt célozza, hogy a terhelt azokat haszonnal, rendszeresen, ismétlődő jelleggel eladja másoknak, tehát kereskedjen vele.

[177] Mindezekre figyelemmel a törvényszék Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében helyesen minősítette a cselekményeket a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti kereskedésnek, ugyanis a továbbértékesítési szándékra egyértelmű következtetés volt vonható, a kábítószerek ilyen célú tárolása is befejezett kereskedésként értékelendő, ez az irányadó tényállásban rögzített korábbi beszerzések és eladások tényéből csak további megerősítést nyert, így a tárolás és értékesítés elkövetési magatartások a természetes egység fogalma alapján kereskedésként értékelendők.

[178] Ellenben a másodfokú bíróság – a tényállás megváltoztatására is figyelemmel - Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak magatartásának birtoklási típusú minősítésével nem értett egyet.

[179] Terhelt3 III. r. vádlott irányadó tényállásban foglalt magatartása szintén a kábítószer-kereskedelem büntettének a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat szerinti alakzatát meríti ki, hiszen a III. r. vádlott Terhelt1 és Terhelt2 rendszeres és kizárólagos amfetamin beszállítójaként kábítószerért értékesített részükre. A hozzá köthető lefoglalt amfetamin mennyiségére figyelemmel a cselekmény helyesen a Btk. 176. § (3) bekezdés szerint minősül.

[180] Terhelt5 V. r. vádlott magatartása kapcsán az ügyészség a fellebbezésében helyesen mutatott rá arra, hogy a cselekmény az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint is kereskedésként lett volna értékelendő. Ugyanis a minősítésénél nem csupán az adott személy konkrét magatartásának, hanem a tudattartalmának, ekként azon tényeknek is jelentősége van, melyekből erre következtetni lehet. Így ha a kábítószer csupán egyszeri alkalommal raktározó személy tudomással bír arról, hogy megbízója kábítószer kereskedelmével foglalkozik és ennek ellenére a megbízást teljesíti, a megbízójával szándékegységben maga is tényállásszerű elkövetési magatartást valósít meg, így kábítószer-kereskedelemért vonható felelősségre.

[181] Az irányadó tényállás azonban az egyszeri alkalomnál több: Terhelt5 V. r. vádlott már a 2018. márciusi kábítószer átvételt megelőzően is tudta, hogy a IV. r. vádlott kábítószer-kereskedelemmel foglalkozott, cselekményébe már korábban is bekapcsolódott a kábítószer tárolásával, azzal is tisztában volt, hogy az általa legutoljára átvett kereskedelmi mennyiségű kábítószer is erre a célra szolgált, hiszen saját vallomása szerint is annak értékesítéséből várta a tartozás megfizetését. A bírói gyakorlat szerint a kábítószer-kereskedelem magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását (BK 155.), ezáltal a kábítószer tárolási helyének biztosítása szintén ilyen, a kereskedéshez kapcsolódó kiegészítő tevékenységként értékelhető. Így Terhelt5 V. r. vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetteként minősül.

[182] A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3/a) pont értelmében az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni, ezért a másodfokú bíróság valamennyi vádlott esetében a cselekmény minősítésekor a jogszabályhely megjelölésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utalt.

[183] Az elkövetői alakzat tekintetében – Terhelt3 III. r. vádlott kivételével – nem találta helyesnek a tettesi minősítést. E körben figyelemmel volt arra, hogy

[184] - A törvényi definíció szerint a társtettesek szándékos bűncselekmény törvényi tényállását egymás tevékenységéről tudva, közösen valósítják meg. Ez az alanyi oldalon a több elkövető közötti szándékegységet jelenti, azt, hogy a szándékos bűncselekményt közös egyetértéssel, teljes akarategységben valósítják meg, tudatuk átfogja, hogy milyen bűncselekményt követnek el; míg a tárgyi oldalon a törvényi tényállás - részben vagy egészben - együtt történő megvalósítását, a véghezviteli magatartás külön-külön vagy egymás kiegészítve történő tanúsítását, a törvényi tényállásba illő magatartás közös elkövetését jelenti.

[185] - Ha a vádlottak cselekményeiket egymástól elkülönülten, önálló vevőkörben értékesítéssel valósítják meg, akik időnként egymás közötti ügyleteket is lebonyolítottak, a bírói gyakorlat szerint társtettség csak az azonos oldalon fellépő személyek esetében állapítható meg (BH1983. 53., BH2004. 217.).

[186] Az irányadó tényállás alapján Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak testvérek, akik a kábítószer beszerzését és értékesítését együtt valósították meg, közös lakóhellyel, közös tárolási hellyel, közös vevőkörrrel rendelkeztek. Ily módon magatartásuk a társtettesi minősítés valamennyi ismérvének megfelel.

[187] Terhelt5 V. r. vádlott az irányadó tényállás szerint a 2017. év decemberétől kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó Terhelt4 IV. r. vádlott tevékenységébe kapcsolódott be a kábítószer tárolásával. A IV. r. vádlott cselekvősege - a fentebb kifejtettek szerint - a kereskedelem tettesi magatartása, a IV-V. r. vádlott szerepét vizsgálva pedig rögzíthető az is, hogy a kábítószernek a vevőkhöz történő rendszeres eljuttatását közösen együttműködve, egymás magatartását, szerepét ismerve valósították meg, mely folyamatban a konkrét magatartásuk azonos eladói oldalon, kiegészítette egymást. Szándékegységben egymással, törvényi tényállási elemet valósítottak meg, ezért cselekményük szintén társtettesként elkövetett.

[188] Mindezen indokok alapján a másodfokú bíróság Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak, valamint Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott cselekményét társtettesként elkövetettnek minősítette.

[189] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[190] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[191] A másodfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket akként helyesbíti, hogy

[192] - Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott esetében enyhítő körülmény büntetlen előéletük (56/2007. számú BK vélemény II/1. pont), ennek megfelelően mellőzendő a súlyosító körülmények köréből a korábbi elítélésekre hivatkozás,

[193] - Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében enyhítő körülmény, hogy beteg édesanyjukról gondoskodnak (56/2007. BK vélemény II/4. pont),

[194] - Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak esetében enyhítőként értékelendő, hogy beismerő vallomásuk felderítő jellegű (56/2007. BK vélemény II/11. pont),

[195] - Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott esetében súlyosító körülmény a társas elkövetés (56/2007. számú BK vélemény II/8. pont),

[196] - Terhelt5 V. r. vádlott esetében enyhítő körülmény megromlott egészségi állapota (56/2007. számú BK vélemény II/12. pont), ellenben a minősítés megváltoztatására tekintettel mellőzendő a kábítószer mennyiségének a javára történő értékelése.

[197] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében helyesen foglalt állást, amikor értékelte valamennyi vádlott esetében az időmúlást (56/2007. számú BK vélemény III/10. pont), mely az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetés óta is emelkedett, a másodfokú elbírálásig a cselekmény elkövetésétől több mint öt év telt el. Az Emberi Jogok Európai Bírósága több magyar vonatkozású ügyben is foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való jog kérdésével az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke alapján (Csanádi kontra Magyarország, Németh kontra Magyarország és Aupek kontra Magyarország). Ez ugyanis kimondja, hogy „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon

határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.” Valamennyi vádlott esetében a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntetőeljárás elhúzódását [Be. 564. § (4) bekezdés b) pont].

[198] Az ítéltábla a büntetés kiszabásakor az alábbi szempontokat tartotta szem előtt:

[199] - Valamennyi vádlottat a bíróság ugyanolyan bűncselekményben mondta ki bűnösnek. A cselekményük tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el.

[200] - A minősítés megváltoztatása Terhelt3 III. r. vádlott esetében a büntetési nem és tartam, míg Terhelt5 V. r. vádlott esetében a büntetési tartam felülbírálatát mindenképpen indokolta, hisz mindkét vádlott esetében az enyhébb megítélésű birtoklási típusú magatartás helyett a másodfokú bíróság kereskedési típusú magatartást állapított meg, a III. r. vádlott esetében a kábítószer mennyiségének meghatározása is számottevő eltérést mutat a törvényszéki állásponthoz képest, mely a büntetési tételkeretet is jelentős mértékben megemelte.

[201] - A magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélésénél nem csupán az az irányadó, hogy milyen típusú kábítószer az elkövetés tárgya, hanem fontos a minősítést is meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalma is. A figyelembe vehető kábítószer mennyisége nem egyforma a vádlottaknál, Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1232 %-a, Terhelt3 III. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1025 %-a, Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában a lefoglalt kábítószer mennyisége összesen a jelentős mennyiség alsó határának 1527 %-a, míg Terhelt5 V. vádlottnál a jelentős mennyiség alsó határának 1223 %-a.

[202] - Lényeges, a büntetési tartam kiszabásakor irányadó körülmény az egyes elkövetőknek a cselekményben betöltött szerepe és magatartása. A cselekményeik konkrét tárgyi súlyát vizsgálva a törvényszék helyesen emelte ki, hogy Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak 2013-2014. évtől kezdődően, hosszabb időn keresztül, különböző típusú kábítószereseket, több fogyasztónak értékesítő tevékenysége azonos megítélés alá esik, ehhez kapcsolódott a számukra beszállítói tevékenységet végző Terhelt3 III. r. vádlott. Az I-II-III. r. vádlott magatartásától elkülönül Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. vádlottak cselekménye annyiban, hogy ők a tényállás szerint sokkal kevesebb ideig, 2017. december és 2018. márciusa között vettek részt benne, így szerepük a többiekéhez képest nem hangsúlyosabb.

[203] - Személyükben rejlő társadalomra veszélyesség körében el nem mellőzhető jelentőségű, hogy Terhelt3 III. r. vádlott korábban is állt már bíróság előtt, a többi vádlott büntetlen előéletű, más eljárás egyik vádlott ellen sem indult azóta, mely arra enged következtetni, hogy a jövőben törekedni fognak a törvénytisztelő életmódra.

[204] Az egyes vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseknek az ítélet belső arányosságát is úgy kell kifejeznie, hogy a hasonló tárgyi súlyú bűncselekményeket elkövető vádlottak esetében a velük szembeni büntetés megfelelő módon igazodjon a cselekményekhez és a bűnösség fokához, de az elkövető társadalomra veszélyességéhez és a büntetés-kiszabási körülményekhez is. Ezeket együttesen értékelve a másodfokú bíróság egyik vádlott esetében sem látott lehetőséget sem a büntetés mérséklésére, sem az enyhítő szakasz alkalmazására.

[205] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott esetében a törvényi minimumot nem sokkal meghaladó mértékű 6 év szabadságvesztés büntetést és a hozzá igazodó tartamú mellékbüntetést – figyelemmel a kábítószer mennyiségére, büntetlen előéletükre, feltáró és

beismerő vallomásukra és arra figyelemmel, hogy más eljárás nem indult azóta ellenük és életkörülményeik rendeződtek – megfelelőnek találta. Ehhez igazodóan a belső arányosság követelményének megfelelt Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés mértéke is.

[206] Terhelt3 III. r. vádlott esetében figyelemmel arra, hogy a két évi szabadságvesztéssel fenyegetett kábítószer birtoklása vétsége helyett az ítéltábla a bűnösségét öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg, szükségessé tette vele szemben intézkedés alkalmazása helyett szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabását. Annak mértékét a másodfokú bíróság az I-II. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztésnél súlyosabb tartamban tartotta indokoltnak megállapítani, mert esetében az enyhítő körülmények száma és súlya nem számottevő, ezért a próbára bocsátás mellőzésével öt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont alapján fegyház, a mellékbüntetés kiszabására a Btk. 61. § (1) bekezdés és a Btk. 62. § (1) bekezdés szerint került sor, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul. A másodfokú bíróság Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe az általa előzetes fogvatartásban és az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időt a Btk. 92. § (1), (2) és (3) bekezdés a) pont alapján rendelte beszámítani.

[207] Terhelt5 V. r. vádlott magatartását is súlyosabban ítélte meg a másodfokú bíróság, hiszen az öt évtől tizenöt évig terjedő szabadságvesztés büntetés helyett öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményként minősítette azt, illetve a törvényszék ítéletének [92] bekezdés utolsó mondatában figyelembe vett alkalomszerű, egyszeri elkövetés sem nyert alátámasztást. A büntetési tétel alsó határa ugyan a két minősítés esetében is egyformán öt év, de a Btk. 80. § (2) bekezdés szerinti középmérték eltér, illetve a kereskedési típusú magatartások absztrakt és konkrét tárgyi súlya is magasabb, melyre tekintettel az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés tartamát – a közügyektől eltiltás mértékének érintetlenül hagyása mellett - 5 évre súlyosította.

[208] Az elsőfokú bíróság az anyagi jogszabályoknak megfelelően határozta meg Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát, törvényes a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának megállapítása és a közügyektől eltiltás kiszabása is.

[209] A II. r. vádlott védője indítványozta a Btk. 38. § (3) bekezdés szerinti kedvezmény alkalmazását, azonban a védő sem jelölt meg olyan különös méltánylást érdemlő körülményt, mely ennek alapjául szolgálhatna, ilyet a másodfokú bíróság sem észlelt, ahogyan nem volt indokolt e vádlottnál a szabadságvesztés eggyel enyhébb végrehajtási fokozatának meghatározása sem.

[210] A másodfokú bíróság vizsgálta a Btk. 50. § (2) bekezdés rendelkezés alkalmazhatóságát. A hivatkozott jogszabályhely értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Jelen ügyben a vádlottak vonatkozásában megállapítható volt a pénzbüntetés kiszabásának azon feltétele, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el, ezen felül őket a bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte. Azonban a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak, hogy megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkeznek. A bírói gyakorlatot alakító 25/2007. számú BK vélemény rögzítette, hogy a pénzbüntetés alkalmazása szabadságvesztés mellett akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből,

jövedelméből – akár részletekben is, de – képes megfizetni. A terheltek esetében megállapítható, hogy valamennyien több évi szabadságvesztés büntetés végrehajtása előtt állnak, Terhelt4 IV. r. vádlott jövedelmi-vagyoni viszonyai ismeretlenek, az I-II-III. r. és V. r. vádlottak jelenleg ugyan dolgoznak, de megtakarítással vagy olyan vagyonnal sem rendelkeznek, amelyből a kiszabott pénzbüntetés akár részletekben történő megfizetésére képesek lennének. Mindez pedig azt jelenti, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése szükségszerűen a szabadságvesztésre történő átváltoztatást vonná maga után, amely mintegy burkolt formában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának meghosszabbítását eredményezné. Erre figyelemmel pénzbüntetés - törvényi feltétel hiányában – egyik vádlottal szemben sem volt kiszabható.

[211] A vagyoneklobzás körében a jogszabályi rendelkezések:

[212] - Vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyontra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett [Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont].

[213] - Az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyontra, amelyet az elkövető a kábítószerrel való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett [Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont].

[214] - Az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyontra is, amelyet a kábítószerrel való kereskedés elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan [Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont].

[215] - Nem rendelhető el vagyoneklobzás a Btk. 74/A. § (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik [Btk. 74/A. § (3) bekezdés].

[216] Az eljárás során Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottaktól 783.500 forint és 780 euro, míg Terhelt5 V. r. vádlottól 2.888.000 került lefoglalásra.

[217] Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak saját előadásuk szerint is a lefoglalt készpénzekhez kábítószer kereskedelem elkövetése útján jutottak hozzá, e tekintetben beismerő vallomást tettek, így azok a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont alapján vagyoneklobzás alá esnek. A törvényszéki rendelkezés annyiban szorult pontosításra, hogy a másodfokú bíróság megjelölte, hogy a 783.500 forintra és a 780 euro pénzüsszegre elrendelt vagyoneklobzást Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben, a tőlük lefoglalt pénzüsszegre tekinti elrendeltnek.

[218] Terhelt5 V. r. vádlott az eljárásban a lefoglalt pénz törvényes eredetének igazolása céljából ellenbizonyítást ajánlott fel, arra hivatkozott, hogy az saját megtakarítása (számsor5 bü. számú nyomozati iratok 919. oldal, elsőfokú iratok 71. számú jegyzőkönyv 6-8. oldal). Ennek alátámasztására előadta, hogy havonta 5-600.000 forint jövedelemmel rendelkezett és az élettársának is volt bevétele. Ezzel szemben a számsor5 bü. számú nyomozati iratok 227. oldalán lévő NAV adatszolgáltatás szerint 2017. évben összesen bruttó 700.000 forint, míg 2018. január-február-március hónapokban összesen bruttó 170.00 forint igazolt bevétele származott, élettársa jövedelmi viszonyai nem ismertek, tehát ezen adatok tükrében a lefoglalt készpénz legális eredete nem nyert alátámasztást. A pénzek legális eredetére a felajánlott bizonyítás eredménytelenségét Terhelt5 V. r. vádlott viseli és a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alapján a tőle lefoglalt összeg vagyoneklobzás alá esik. Ezért a másodfokú bíróság Terhelt5 V. r. vádlottal szemben a 2.888.000 forintra – a lefoglalás megszüntetésére és a kiadásra vonatkozó rendelkezések egyidejű mellőzésével – vagyoneklobzást rendelt el.

[219] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletében az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő megállapítására vonatkozó rendelkezést az iratok tartalma alapján Terhelt5 V. r. vádlott vonatkozásában pontosította, illetve Terhelt4 IV. r. vádlott esetében - mivel e terhelt kizárólag őrizetben és közigazgatási terület elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben volt - az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítására utalást mellőzte.

[220] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontban meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés szerinti személyes adatok közül Terhelt1 I. r. vádlott anyja nevét és Terhelt3 III. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát helyesbítette, míg az elsőfokú ítélet kihirdetését követően bekövetkezett változásokra tekintettel pontosította a tartózkodási hely feltüntetésének mellőzésével Terhelt3 III. r. lakcímét, valamint Terhelt5 V. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát.

[221] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[222] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban az I-II. és IV. r. vádlottak kirendelt védőjének díjként felmerült 64.800 forint bűnügyi költségből Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottakat a Be. 613. § (1) bekezdés és a Be. 574. § (1) bekezdés alapján kötelezte személyenként 21.600 forint megfizetésére.

[223] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

[224] A másodfokú bíróság tájékoztatja Terhelt4 IV. r. vádlottat, hogy

[225] - a Be. 752. § (4) bekezdés szerint, ha a terhelt tartózkodási helye a jogerős ügydöntő határozat meghozatala után válik ismertté, a javára perújítási indítványt lehet előterjeszteni,

[226] - a Be. 637. § (1) bekezdés g) pont értelmében a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatával befejezett büntetőeljárás esetén perújításnak van helye, ha az alapügyet a CI–CII. Fejezet szerint fejezték be,

[227] - a Be. 637. § (5) bekezdés szerint – ha a terhelt elérhető – a 637. § (1) bekezdés g) pontja esetén a perújítás lefolytatása kötelező,

[228] - a Be. 639. § (2) bekezdés alapján a terhelt javára perújítási indítványt terjeszthet elő az ügyész, a terhelt, a védő, a terhelt törvényes képviselője, a terhelt házastársa vagy élettársa a kényszergyógykezelés elrendelése ellen, a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére, házastársa vagy élettársa, illetve, ha a terhelt halála óta több mint ötven év telt el, oldalági rokona,

[229] - a Be. 639. § (3) bekezdés szerint a terhelt és a védő a 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványt attól a naptól számított egy hónapon belül terjesztheti elő, amelyen a terhelt az alapügyet befejező ügydöntő határozat jogerőre emelkedéséről tudomást szerzett, a büntetés végrehajtása érdekében kibocsátott elfogatóparancs esetén a terhelt tudomásszerzésének az ítéletnek a terhelt büntetés-végrehajtási intézetbe történt befogadását követő kézbesítését kell tekinteni,

[230] - a Be. 639. § (4) bekezdés szerint a perújítási indítványban meg kell jelölni az alapügyet, amely ellen a perújítás irányul, az indítvány okát, valamint a perújítás alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait, a 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványban valószínűsíteni kell az alapügyet befejező ügydöntő határozat jogerőre emelkedéséről való tudomásszerzés időpontját is,

[231] - a Be. 639. § (5) bekezdés szerint a perújítási indítványnak tartalmaznia kell az indítványozó kézbesítésre alkalmas elérhetőségét, a 637. § (1) bekezdés g) pontjára alapított perújítási indítványnak továbbá a terhelt tényleges tartózkodási helyét.

Budapest, 2023. április 20.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. május 4. napján kelt 8.B.516/2019/118. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.264/2022/16. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2023. április 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. április 20.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: